

dem, som er i Huset. Hvor vilde vore Møder dog blive fattige, om vi ikke havde „det kære Evangelium“ (Ruthers Udtryk) at samles om.

Men trods Bægten, der ligger paa det opbyggelige ved Marsmøderne, saa synes jeg, at noget mangler.

Man savner Bækkelsesprædikener. Der holdes Prædikener — gode Prædikener — Foredrag, Vibeltimer — og man begynder ogsaa at lade sig forvildning af Løsbilleder! — men kan det siges, at Bækkeljestonen lyder klart ved vore Marsmøder? ringes der vedholdende med Bækkelstens Stormflotte paa vor Kirkefag?

Grundtvig spurgte i 1811: „Ovi er Herrens Ord forbandet af Herrens Hus?“ Mon det ikke er værd for os at spørge: „Ovi er Bækkeljestonen forbandet fra vore Marsmøder?“ Vi kan dog ikke haabe, at alle de Sundreder, som samles der, er troende Mennesker. Ogsaa dem gælder det vel nok: „En hel Hob sover.“ Krænges der saa ikke til Bækkelse?

Jeg hørte engang om en Menighed, hvor Halvdelen af Medlemmerne var Bantros søn, og den anden Halvpart var Hofsejlerne for ikke at forvirre de sovendes Plund. Det samme kan maaske ogsaa blive Tilfaeldet i et Kirkesamfund.

Jeg hørte afuds Pastor J. Pedersen meddele „Den danske Kirke“ paa et af dens Marsmøder, at nu var den bleven inforporeret i Illinois under Navnet: „The Danish Ev. Luth. Educational Society“, altsaa Undervisnings- eller Oplysningsforening. Der som et Kirkesamfund — Den for Kirke ikke undtagen — kun vil undergive og opløse sine Medlemmer, men forfølger den vækkende Prædikens, da forfølger det sit Mål.

„As long as I live I will crow“ stod der under Hansens Billede i Bih. Becks Signet. Det læses nu paa hans Borttaffen paa Vrålev Kirkegaard. Han blev sit Motto tro. Lad det ogsaa være og blive vort Motto i den for Kirke.

Der næst Bedemøder. Hvor er de bleven af ved den for Kirkes Marsmøder? Vi har for høit faadanne, eller dog gjort Tilslø til dem; nu er de nok jorde. Kan vi bedre undvære disse Møder nu end før? Er vi blevet for stærke og selvhjulpne, saa vi ikke trænger til dem?

Ja, der bedes ved vore Oplyggelser under Marsmødet, og Gud hører og hørte i Naade disse Bønner for Jesu Skyld! Men Apostelmenigheden havde særegne Bedemøder, og det vil være godt for os at efterligne den ogsaa i dette. Bedemøder hører med til „apostolisk skriftendom.“

I Rapporten fra det lille norske Samfund, „Den Evangelisk Lutherske Kirke“ (Eliens Samfund) ses, at de ved deres Marsmøde begyndte hver Session med Bedemøde. Det er et godt Tegn for disse Brødes Birkfomhed. Vid vi lignede dem i dette!

Forhandlingsmøder ved vore Marsmøder er ogsaa ganske forduftet. Hvor er det, hvordan kan det være godt at komme sammen til Drøftelse af et eller andet bibelsk og kristeligt Emne under Marsmødets mange andre Møder; en god Forhandling med flere korte Udtalelser i en Sag kan virke vækkende og ansporende paa meget i Menneskeanden, som ellers synes at saa Lov til at ligge i Graf.

Maaske høres der: Vi mangler Tid til saadanne Forhandlingsmøder, fordi Marsmøderne er affortede. Men saa taler altsaa ogsaa dette for deres Forlængelse.

III. Taktløst.

At være taktfuld og høflig hører vel ikke blot almindelig Dannelse til, men er en ligefrem Frugt af Kristendommen. Det forekommer mig dog, at der fete noget i Forbindelse med Reenahmsødet, som var taktløst. I en Rapport der fra i „Danstæren“ for 4. Juli læstes nemlig følgende sammen med Meddelelsen om Søndagsgudstjenesten: „Gudstjenesten tog sin Begyndelse med Salmen Nr. 698. Pastor M. R. Andreasen, Stedets Præst,

højte ved et improviseret Alter. (De reformerte Kirker har man som bekendt hverken Alter, Prædikstol og Døbefont til at minde om Tilbedelsen, Ordets Hørbare og Sakramenterne. Nuffikken har indtaget Alterets Plads og udfornedesværre ogsaa Tilbedelsens. Plakformen er Prædikstolen, og fra den lyder som Regel lidt Drøfting om Dagspressen om Tidens brændende Spørgsmaal. Daaben og Madveren ser man intet til og hører endnu mindre om. I Teorien har man naturligvis disse Ting, som skulde karakterisere af sand Gudstjeneste, men i Praksis holder man sig til denne Verdens almindeligt antagne.“

Embeds-Jubilæum. (1917.)

Den 19. November var det 25 Aar, siden Pastor C. S. Jensen, Præst anden Gang ved Emaus Kirken i Racine, Wisconsin, i sin Tid Forstander ved Luther College i bets Belmagts Dage, blev indviet til Præst. Ikke blot ved Middagsbordet i Gjemmet men færlig om Aftenen i Stolestuen var Præsten omkranset af en talrig Vennekreds. Der kaldt mange anerkendende Ord baade med Henhyn til Præstens ydre Personligheds itjfulde, fornemme og dog jævne Udseelse saa vel som til hans indre; thi denne Herrens tro Tjener har ikke ladet denne Belærelse, denne Indvielse til hans Tjeneste, der kommer ikke gennem den udoortes Velsikfelse alene, men kommer med Herrens Naad i det indvortes Menneske, ikke denne Beandelse, der vel ikke i enhver Stund, heller ikke i lige Maade er over dem, som skal tale, vidne, udføre Herrens Gjerning; men som dog mangen Gang efter inderlig Bøn gives Tjeneren at udføre aandelige Ting med aandelige Ord, saa der bliver Hjerteflag i Stemmen og Taareglans i Øjet.

Den smukke Præstebolig ligger ved Siden af Kirken. Og har Past. Jensen været Præst i Herrens Tempel, saa har hans Hustru været Præstinde i Huskivets Tempel, der hvor og Manden har sit Embede. Ved begges gudtrykte Banded, ved et Liv, som Mandens Herredomme, som Dannelse og Skærlighed forædler, ved Gæstfrihed og Guds-gørelighed ligger saa Præsteboligen op til Kirken, som smykket i Søndagsdragt, Menigheden til Eksempel, og som et levende Vidnesbyrd om det Evangelium, Præsten forkynder. Præstinden i dette Huskivets Tempel har læst Guds Ord om Kvindens skønneste Prøvelse: „Ikke Haarfletning og paahængte Guldsmykker eller Klæbedragt, men Hjertets skjulte Menneske i en sagtnodig og stille Naads uforskrænkede Væsen, hvilket er meget kosteligt for Gud.“

Børneskolen er Solstraler i Gjemmet. Gulblaasen paa Trostakens og Skærlighedens Skæde. Samme Skænder, som aabner den latinske Grammatik, eller samme Fingre, der næsten med utrolig Hurtighed løfter Tonerne, de klassiske Toner, frem af deres skjulte Dyb i Klave-ret, — samme Hænder rækker Moder med det soage Helbred en hjælpende Haand baade i Røffen og Skælder, medens lille Broder jer til. Livs-Blonjerne i Børnehaven funde maaske en Gang plukkes og Luren komme til ham at hjælpe til. Det er Kunsten, vi alle maa lære: at forene Martha og Marie Sindet. — Vakkert Hjem, om hvilket det gælder: „Han troede og hans hele Hus.“ Det var Inderkigheden i den kongelige Wands, i Hofmandens Tro, der gjorde, baade at han holdt ud, og at Herren hørte hans Bøn. Troens Inderkighed betyder Kraft, og en Tro uden Inderkighed er kun Indbildning.

Sammen med Embeds-jubilæum blev der ogsaa holdt Reformationsfest. Det var isødt og godt alt hvad der blev sagt. Højdepunktet i Festen var Søndagen med Gudstjeneste og Aftergang. Søndag Morgen og Søndag Aften var der juldt Hus. Ringes Sangkor og Menighedens Sangkor sang hyperligt. Den begavede Organist og Leder Dr. Wirkelsen tager ogsaa Sæde iblandt

de smaa, idet han underviser i Søndagskolen. Om Søndag Eftermiddag den mindste Foramling, høit alle Søstermenighederne var indbudt. Der er altsaa god Tilflutning til Gudstjenesten om Søndagen — en stor Opmuntring baade for Menighed og Præst. Om Eftermiddagen skulde man jo vente, at ingen Kirke i Racine, ingen dansk Kirke, kunde rumme Folket. Hvad er Grunden? Mon ikke denne: „Vi husker, hvor vi skulde glemme, og vi glemmer, hvor vi skulde huske.“

I hjertelige Ord takkede Pastor Jensen for Gæber og alt godt. Det var, som om Gud havde ladet en af sine Taarer falde i hans Sjæl. Det sidste Guds Ord tog os alle i Gavn: „Den evige Gud er din Boglig, og under dig er de evige Arme.“

Koruden den forenede Kirkes Præst i og i Nærheden af Racine var til Stede Past. Bodholdt og Past. B. Andersen fra den danske Kirke og Past. Fechtenburg fra den norske. Jubilarius, Fechtenburg og Andersen er Ungdoms Benner og kommer fra Præstefolken i Serup, Slesvig. „Mens vore Læber med dit Alters hellige Tid, at vi maa tale dit Ord rent og purt og som tro Husholdere over dit Riges Hemmeligheder frentage af dit Huses Forraad nyt og gammelt, som Skriftrølge, der ere oplærte til Smimmerige! Ja, Herre, du opflamme den Naadegave, som du har nedlagt hos dine Tjener! Din grundløse Barmhjertighed omslutte os alle, Daghoff og Verde, Mand og Kvinde, Forældre og Børn, Fornemme og Ringe, at vi alle maa være som een i Kristus Jesus og fornemme, at under os ere de evige Arme!“

En Deltager.

Pastor Jensen tog ikke imod Skaldet fra Cedar Falls, Iowa. Ikke blot Emaus Menighed, men ogsaa den meget beadede i 87 Marsalderen til Gud omvendte gamle Bedstemoder glæder sig over, at den Tjener, der kun var Redfæbet i Herrens Naad til hendes Omvendelse, bliver. Jesus freller baade unge og gamle. Priset være hans Naad evindeligt!

Fra Staplehurst.

Niels Svendsen og hans Hustru er rejst til Bowman Grove, Iowa, at besøge deres berboende Søn, som er Præst for Menigheden der. Efter Opholdet der vil de besøge deres Familie i Blair.

Chr. L. Petersen har solgt sin Farm her og købt et Hus i Blair. Amerikanerne skal nok passe paa at saa fat paa Ejendommene her omkring, naar de bliver til Salgs. I Løbet af saa Aar har de købt tre danske Farme i Nærheden af Staplehurst. Og det synes ikke, at de, som vil afhænde, har Øjet op-lædt for den Fare og Svækkelse, de udsætter det danske Settlement og Menighed for ved at sælge ud til fremmede.

Den danske Banker i Staplehurst holdt for en Tid siden Prøvelsup med Mr. R. C. Johnsons ældste Datter her i Byen.

Et Par Automobilers Folk her fra har nylig været kørende til Cozad, Dawson Co., Neb., hvor de overværede Mr. Ed Lorenzen og Hustrus Guldbrølup.

Her fra Staplehurstegnen er fire af vore danske unge Mænd indfaldte som Soldater: Albert Svendsen, Søn af Peter Svendsen, Robert Nielsen, Søn af P. C. Nielsen, Thomas Dahl, Søn af Niels Dahl og Elmer Svendsen, Søn af Jørgen Svendsen.

Forintavnede er i Camp Louis, Wash., den næste i Camp Cody, N. Mex. og de to sidste i Camp Junction, Kansas.

Albert Svendsen skriver, at Kvinden i Tacoma, Wash. har opført en dejlig J. M. C. A. Bygning i Lejren og at Birkfomheden i den er til megen Glæde og Gavn for Soldaterne.

Robert Nielsen har været syg en Tid, men er efter rast. Thomas Dahl og Elmer Svendsen har nylig afslagt deres Familie et Besøg; det var kun kort, næppe en hel Dag, men lært for dem og deres. De overværede Gudstjenesten i Staplehurst Kirke om Søndagen, hvor vi

alle fik Besjægtighed til at hilse paa dem.

Taktfulhedsdagen var Mrs. S. S. Nielsen, Lincoln, i Staplehurst at modtage Subskription for deres ny Kirke i Lincoln.

Børnene i Staplehurst Menigheds Søndagskole underholder en finefist Medhjælper ved Dr. R. Nielsens Hospital i Sju-Jen, Kina; de bringer deres Offer til den Sag ved Taktfulhedsdagens Gudstjeneste. De faar disse Djæfpenge ind ad forskellige Veje, nogle ved at opdrætte Kyllinger, nogle ved Smaahandler og Haandarbejde, nogle ved at avle Bøener og Majs, nogle ved Tilslag af Dverghøns; og nogle havde opført en Gris, der med vore Dages høje Taktfulhedspriser gav en stor Offerstilling. Men større eller mindre Indkomster: Børnene bringer deres Offer med barnlig Glæde. Det bragte i Aar den lønne Sum af \$61.45, og saa lagde Søndagskoleforstanderen \$5 til af sin egen Lomme. Det koster aarlig at lønne navnte Skolefjætte i Hospital et \$35, saa der bliver lidt ekstra i Aar. Meddelel.

Boston, Mass.

Det er ikke ret ofte, man gennem „Danstæren“ hører fra Bethania Menighed i Boston, og Grunden er vidst navnlig, at ingen af os jøler sig faldet som Meddelel til Bladet. Men nu er der foretaget noget, som vi jøler burde meddeles Venner ud over Samfundet. Herren har taget en af vore kære hjem til sig, nemlig Mrs. Anna Nybo.

Blandt de fleste af os gif hun under Navnet „Mor Nybo“, og blandt mange Venner ud over Samfundet gif hun under samme Navn.

Hun var en af de 19, som stiftede Bethania Menighed for 18 Aar siden, og den første af de 19, som sit Lov til at gaa ind til sin Herres Glæde, — endnu 11 Aar de seks tilbage i den stridende Kirke paa Jorden, hvad der ogsaa blev talt om ved Begravelsen.

Mange af os fandt Mr. og Mrs. Nybos Hjem vort Samlingssted, navnlig i de tidligere Aar, da der kun var saa troende Hjem iblandt os. Og Skærligheden og Hjerteligheden, som vi mødte, gjorde ogsaa sit til, at Mrs. Nybos Naad blev forandret til „Mor Nybo“. Hun blev som en Moder for os alle. Der første Præst, Pastor A. P. Danjen, havde ogsaa i længere Tid efter Menighedens Stiftelse sit Hjem hos Nybos.

For omkring ved et Aar siden gif vi at vide, at Mor Nybo var syg, ja syg til Døden af Kræft. Det var svært at blive fortrolig med, at vi inden saa længe, skulde skilles fra hende for dette Liv.

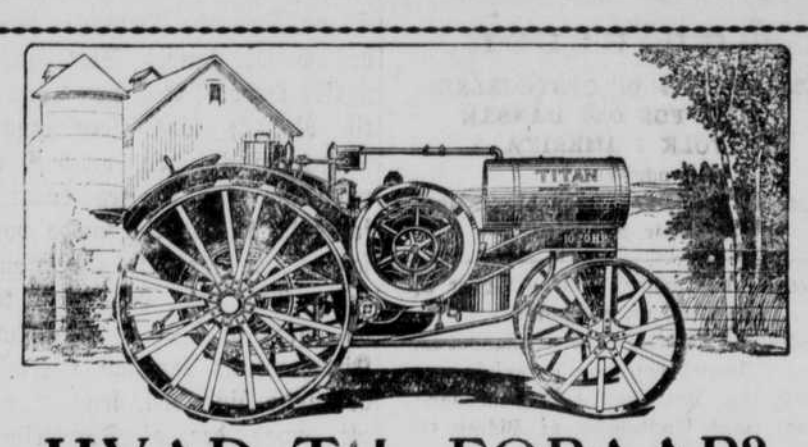
Ejendommen tog til, og da vi saa hende lide, maatte vi til sidst bede Herren hente sit trætte Barn hjem til sig. Hun led meget til sidst og længtes efter, at Herren skulde føre hende frelst i Havn, men naar Emerterne ikke var saa store, kunde hun opmuntre os, som kom til hendes Sogefeng, baade med Sang og Bøn og Vidnesbyrd. Hun bad os stadig om at syngte og sang selv med, selv om Ordene tit forjædede. Dagen før hun døde, bad hun sin Mand syngte: „Jeg gaar til Himlen, der er mit Hjem“. Hun fortætte at syngte denne Sang, og naar Nybo vilde syngte en anden Sang, bad hun stadig om at syngte: „Jeg gaar til Himlen.“

Den 8. November om Aftenen tog Herren hendes Sjæl hjem til sig. Maatte ogsaa vi møde hende paa Opstandelsens Morgen!

Der er en stor tom Plads i Nybos Hjem og i Bethania Menighed. Savn mere end Sorg, thi Herren har blot hentet sit eget hjem til sig. — Hun blev færlig pjeiet af sine egne lige til det sidste.

Nybos Søn Johannes og dennes Hustru var hjemme under den sidste Tid af Ejendommen, og deres yngre Søn Tage og dennes Hustru boede sammen med Forældrene; det var Mor Nybo en stor Glæde at haabe dem alle om sig til det sidste.

Begravelsen foregik Søndag d. 11. Nov. fra Bethania Menigheds Kirke, hvor den store Deltagelse og de mange Blomster har Vidne om den Plads, som „Mor Nybo“ havde indtaget iblandt os.

HVAD TIL FORAAR?

Til Foraaret kommer atter det vanskelige Arbejde med Tilberedelse af Jorden til at modtage Sæden. Det vil kræve megen Trækraft — kan hende mere, end De er i Stand til at skaffe. Vil De atter udsætte Dem for Besværet med udmattede Heste, eller køber De en Mogul eller Titan Tractor? En saadan Tractor vil producere al den Kraft, De behøver til at pløje Jorden dybt og pulverisere den fint. Ved Hjælp af den kan De faa Foraars-Arbejdet gjort i rette Tid. Een Mand med en Mogul eller Titan Tractor kan pløje lige saa meget Land som tre Mand med Hestekraft. Det sparer Arbejdskraft. En Tractor kan bruges Aaret rundt til alt Arbejde, der kræver Drivkraft.

Husk ogsaa paa, at en Mogul eller Titan Tractor leverer den billigste Drivkraft, der findes. Den pløjer en Acre almindelig Jord paa to Gallons Kerosin. Vor nærmeste Agent vil udpege andre Fordele for Dem. Vi taler om Tractors nu, fordi de skal bestilles nu, dersom man vil have dem til Brug i Foraaret. Vi er allerede langt bagefter med Levering fra Fabrikken, og Jernbanerne kan ikke love hurtig Transport. For at sikre Dem en Tractor, gør De klogest i at bestille den, saa snart De kan. Et Brev til nedenstaaende Adresse vil bringe Dem fuld Besked.

INTERNATIONAL HARVESTER CO. OF AMERICA (Incorporated) Chicago U. S. A.

VI HAR BESLUTTET: at udbyde til Salg paa lette Vilkaar, 2280 Acres af udvalgt Farmland, beliggende i Marshall og Pennington Countier. Dette Land var købt af mig personlig, efter en meget indgaaende Undersøgelse af Jordbunds-kvaliteten, Jordunderlaget, Vandafløb og Beliggenhed. I Arealen er der 2 „improved“ Kwart Sectioner, som hver tilbydes til \$40. pr. Acre og 1 meget „improved“ 240 Acres Farm tilbydes til \$52. pr. Acre. Flere Kwart Sectioner til \$25. pr. Acre, og 3 Kwart Sectioner beliggende ved elektrisk Linie til \$33. pr. Acre. Ogsaa 2 gode Kwart Sectioner, der er 9 Mil fra Marked, som tilbydes til \$12.50 pr. Acre. Meget lette Vilkaar gives med lille Udbetaling og 6 pCt. Rente. Skriv efter nærmere Oplysninger til JOHN BRATRUD, Thief Rivers Falls, Minn.

KØB DEM EN FARM NÆR FERGUS FALLS, MINN. Vor udmærkede og vel opdyrkede Farm, 8 Mil fra Fergus Falls, Minn., og 6 Mil fra en mindre By, er til Salgs uhyre billigt. Farmen er paa 200 Acres — er vel bebygget med godt Beboelseshus, Barn; Høghouse, Chicken coop, Granery, udmærket Brønd og Vindmølle. Denne dejlige Farm er nu til Salgs for den uhyre billige Pris af \$65.00 pr. Acre. Kun \$4000.00 kontant, Resten paa længere Tids Afbetaling om ønskes — skriv med det samme til Ejerne. STONDALL TOFTOY COMPANY, Madison, Wis.

Dana College or Trinitatis Seminarium, Blair, Nebraska. Skoleaaret 1917-18 begynde den 2. Oktober. Skriv efter Katalog og nærmere Oplysninger. L. A. LAURSEN, Bestyrer.

Elk Horn Højskole. Skole for unge Mænd og Kvinder fra 1ste December til 1ste Marts. Vi har et særligt Kursus for Nykommere. Eighth Grade Review. Bookkeeping. Musik. Gymnastik. BIBELSTUDIUM. Skriv efter Katalog og nærmere Oplysning. MAX MATTHIESEN, FORSTANDER, Elk Horn, Iowa.